

ошара
ГУБЕТТА

Ето ти единъ каламбуръ господиѣ Дженаро,
койго угрѣ ще тури подѣ испытъ всичкый-тъ градъ
ДЖЕНАРО.

Ако потърсятъ прѣстѣжники-тъ, азъ самъ щж ся
прѣдставиж.

ГУБЕТТА

И азъ искахъ това. Ще ся почуди Дона Лю-
креція.

(Отъ пѣвошко време, двама хора облечени въ чърно ся расходятъ
по равнището и гледатъ окол' тѣхъ.)

МАФФИО

Господа, его около насъ хора, кои-то ны глѣ-
дать съ лошо око. Мыслиж че е добрѣ да си оти-
демъ. — Брате, Дженаро, не прави новы лудости.
ДЖЕНАРО.

Бжди спокоенъ, Маффио. Ржжж-тж ти? — Госпо-
да, да минете весела нощъ.

(Влиза въ ржжж-тж си; други-тѣ сж разидватъ)

ПОЗОРИЩЕ IV

ДВАМА-ТА ЧЕЛОВѢЦИ, облечени въ чърны дрехи.

ПЪРВЫЙ ЧЕЛОВѢКЪ

Какъвъ дяволъ тя е довелъ тука, Рустигелло?

ВТОРЫЙ ЧЕЛОВѢКЪ

Чакамъ та да си отидемъ, Астолфо?

ПЪРВЫЙ ЧЕЛОВѢКЪ

Наистинж ли думашъ?

ВТОРЫЙ ЧЕЛОВѢКЪ

А ты, Астолфо какво търсишь тука?